

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og Kvoter 2017

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
November 2018

Forord

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut afgive redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af kvoter og TAC (Total Allowable Catch = maksimalt tilladt fangstmængde) for fiskeriet i 2017. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut, fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet samt foretager fordelingen af disse kvoter. I redegørelsen forklares dels baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, dels hvordan kvoterne efterfølgende fordeles mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver TAC og kvoter for 2017, herunder ændringer foretaget i løbet af året.

Nikkulaat Jeremiassen

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Nuuk, november 2018

Indholdsfortegnelse

Forord	2
Oversigt over tabeller og figurer	5
1. Baggrund og formål	6
2. Indledning	6
2.1 Eksportværdi, Økonomi og Fiskeri	7
3. Primære kommercielle arter	8
3.1 Rejer	8
3.1.1 Vestgrønland	8
3.1.2 Østgrønland	9
3.1.4 Havgående vs. kystnært rejefiskeri	9
3.1.3 Internationalt	10
3.2. Hellefisk	11
3.2.1 Vestgrønland	11
3.2.2 Østgrønland	11
3.2.3 Kystnær	12
3.3 Torsk	13
3.3.1 Havgående	13
3.3.2 Kystnær	13
4. Andre arter - havgående	13
4.1 Vestgrønland	13
4.1.1 Skolæst	13
4.1.2 Rødfisk	14
4.1.3 Helleflynder	14
4.1.4 Plettet havkat	14
4.1.5 Lodde	14
4.1.6 Krabber	14
4.2 Østgrønland	14
4.2.1 Skolæst	14
4.2.2 Rødfisk – Østgrønland og Island	15
4.2.3 Rødfisk - Irmingerhavet	15
4.2.4 Helleflynder	15
4.2.5 Havkat	15
4.2.6 Lodde	16
4.2.7 Blåhvilling	16
4.2.8 Sild	16
4.2.9 Makrel	16

4.2.10 Guldlaks (forsøgsfiskeri).....	17
4.2.11 Brosme, Lange og Blålange (forsøgsfiskeri)	17
5. Andre arter - kystnært.....	17
5.2 Vestgrønland.....	17
5.2.1 Krabber.....	17
5.2.2 Kammuslinger.....	17
5.2.3 Laks	18
5.3 Østgrønland	18
5.3.1 Kystnært forsøgsfiskeri.....	18
7. Bilaterale aftaler.....	19
7.1. EU	19
7.2. Færøerne	20
7.3. Norge	20
7.4. Rusland	21
7.5. Island.....	21
7. 6 Bilateralt og multilateralt samarbejde.....	21
Bilag 1 – Havgående fiskeri, kvoter 2017	22
Bilag 2 – Kystnært fiskeri, kvoter 2017	23

Overview of tables and figures

- Tabel 1** Medlemmer af Fiskerirådet
- Tabel 2** Den biologiske rådgivning 2010 – 2017 for rejer ved Vestgrønland (tons)
- Tabel 3** Den biologiske rådgivning 2009-2017 for rejer ved Østgrønland (tons)
- Tabel 4** Kvoteandel i det kystnære rejefiskeri 2009 – 2017 (tons).
- Tabel 5** TAC for det kystnære hellefiskefiskeri 2011-2017(tons)
- Tabel 6** TAC for det kystnære torskefiskeri 2013 – 2017 (tons).
- Tabel 7** Kvoteandel for det havgående krabbefiskeri 2008-2017 (tons).
- Tabel 8** TAC for det kystnære krabbefiskeri 2009 – 2017 (tons)
- Tabel 9** TAC for kammuslingefiskeriet 2009 – 2017 (tons).
- Tabel 10** EU's fiskerimuligheder ved Grønland 2016-2020 (tons)
- Hentet fra: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/greenland_da
- Tabel 11** Norges kvoter ved Grønland i 2017 (tons)
- Tabel 12** Grønlands kvoter ved Norge i 2017 (tons)
- Tabel 13** Ruslands kvoter ved Grønland i 2017 (tons)
- Tabel 14** Grønlands kvoter ved Rusland i 2017 (tons)

1. Baggrund og formål

Naalakkersuisut afgiver hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium for 2017.

2. Indledning

Naalakkersuisut fastsætter hvert år TAC for en række fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium. Efter fastsættelsen af den årlige TAC for en given fiskebestand i Grønland, fordeles den mellem det havgående- og kystnære flådesegment, mens en del tilsidesættes til Grønlands bilaterale partnere: EU, Rusland, Island, Canada, Norge og Færøerne.

TAC'en fastsættes af Naalakkersuisut efter biologisk rådgivning fra Grønlands Naturinstitut, Pinngortitaleriffik, og i dialog med medlemmerne af Fiskerirådet. Rådgivningen er baseret på informationer fra de internationale havforsknings-/fiskeriforvaltningsorganisationer ICES¹ og NAFO², hvor grønlandske biologer samarbejder med kollegaer fra en række andre lande fra Nordatlanten. Informationer fra logbøger er ligeledes vigtige i arbejdet med kortlægning af bestandssituationen. Rådgivningen for alle fiskearter afgives normalt i juni måned, mens rådgivningen for rejer og krabber afgives i november.

I henhold til fiskerilovens § 32, stk. 2, skal Fiskerirådet høres inden Naalakkersuisut fastsætter TAC. Fiskerirådets medlemmer består på nuværende tidspunkt af:

Tabel 1: Medlemmer af Fiskerirådet

Aktør	Evt. Forkortelse
Grønlands Erhverv	GE
Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat	KNAPK
Sulinermik Inuussutissarsiuteqartut Kattuffiat	SIK
Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat	NUSUKA
Kalaallit Nunaanni Kommunit Kattuffiat	KANUKOKA
Sinerissap Qanittuani Aalisartut Piniartullu Kattuffianit	SQAPK
Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug	APNN
Grønlands Naturinstitut (Pinngortitaleriffik)	GN
Grønlands Fiskerilicenskontrol	GFLK
Departementet for Erhverv og Energi	
Departement for Natur, Miljø og Forskning	
Departement for Finans og Nordisk Samarbejde	

En bred vifte af aktører er dermed involveret i fastsættelsen af den grønlandske TAC og denne brede involvering har til formål at sikre, at der bliver taget de nødvendige biologiske, såvel som samfundsmæssige, hensyn i fastsættelsen af Grønlands mest indbringende sektor.

¹ International Council for the Exploration of the Sea – Det Internationale Havforskningsråd

² Northwest Atlantic Fisheries Organization – Den Nordatlantiske Fiskeriorganisation

2.1 Eksportværdi, Økonomi og Fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fiske- og skaldyrprodukter. Denne eksport er primært koncentreret på rejer, hellefisk, og torsk. I det følgende afsnit er der redegjort for eksportværdien af de disse tre arter. Grønlands eksport sker primært via Danmark, eller med Island som mellemstation, og mange af produkterne bliver herfra reeksporteret til andre EU-lande såvel som ud af EU.

Den samlede eksportværdi for rejer, hellefisk og torsk faldt fra 2016 til 2017 med 175 mio. kr. til 2,828 mia. kr., hvilket er et fald på 6 %. Faldet skal primært henføres til et fald i den eksporterede mængde på 5.600 tons. Rejer, hellefisk og torsk udgør tilsammen 75 % af Grønlands samlede eksportværdi. Derudover repræsenterer andre fisk og skaldyr yderligere 20 % af landets samlede eksportværdi, så 95 % af den samlede værdi i 2017 var fisk og skaldyr.

Rejer

Rejer opdeles i eksportstatistikken i to kategorier, begge frosne; *skalrejer* samt *pillede rejer*.

Den samlede eksportværdi af *skalrejer* i 2017 udgjorde 1,003 mia. kr., og sammenlignet med 2016, er der sket en stigning på 124 mio. kr. i eksportværdien. Dette svarer til en stigning på 14 %. Den gennemsnitlige kilopris har været stort set uændret fra 2016 til 2017

Eksportværdien af *pillede rejer* faldt fra 2016 til 2017 med 44 mio.kr (-7 %), til et niveau på 619 mio. kr. Faldet skal primært henføres til et fald i mængder.

Samlet set er værdien af rejeeksporten steget med 80 mio. kr. fra 2016 til 2017, dette svarer til 5 %. Bag denne udvikling ligger en stigning i eksporterede mængder på 3.679 tons (+7 %), og et gennemsnitlig prislefald tværs af eksporterede rejeprodukter på 2 %. Således har mængden trukket værdien op, mens prisen har været nogenlunde stabil.

Eksportværdien af rejer udgjorde i 2017 43 % af den samlede Grønlandske eksport.

Hellefisk

Hellefisk er den næst-vigtigste kommercielle art målt på eksportværdi. Værdien af eksporten af hellefisk faldt fra 2016 til 2017 med 239 mio. kr., og udgjorde i 2017 en værdi på 837 mio. kr. Dette svarer til et fald i eksportværdien på 22 %. Denne udvikling skal primært tilskrives et fald i den eksporterede mængde på 9.223 tons (-24 %), samtidig er der sket en marginal stigning i den gennemsnitlige kilopris på 2% (0,6 kr/kg)

Eksportværdien af hellefisk udgjorde i 2017 22 % af Grønlands samlede eksport.

Torsk

Eksportværdien af torsk faldt fra 2016 til 2017 med 4 % eller 16 mio. kr. Denne udvikling skal primært forklares med et fald i kiloprisen på 0,6 kr/kg (4 %), derudover er det sket et minimalt fald i den eksporterede mængde på 34 tons (0,1%).

Eksportværdien af torsk udgjorde i 2017 10 % af Grønlands samlede eksport.

3. Primære kommercielle arter

Følgende afsnit er en gennemgang af den biologiske rådgivning samt de fastsatte TAC og kvoter for 2017 for Grønlands tre primære kommercielle arter, nemlig: rejer, hellefisk og torsk. Som demonstreret i ovenstående afsnit, så har disse tre arter en enorm økonomisk betydning for Grønlands økonomi, da arterne udgør 75 % af Grønlands samlede eksport. En samlet gennemgang af disse tre arter er derfor prioriteret og følges derefter af en gennemgang af andre havgående og kystnære arter samt et overblik over Grønlands internationale aftaler.

3.1 Rejer

3.1.1 Vestgrønland

Den biologiske rådgivning for 2017 i Vestgrønland lød på et maksimalt fiskeri på 90.000 tons. Dette var det samme som i året før. Rådgivningen for 2016 steg overraskende med 50 % fra 60.000 til 90.000 tons og i den forbindelse anbefalede GN indførelse af et forsigtighedsprincip og trinvis tilpasning. Dette betød, at TAC for 2016 blev sat lavere end den biologiske rådgivning og igangsatte dermed en trinvis tilpasning. Da rådgivningen på 90.000 tons blev fastholdt for 2017, markerede sidste år dermed slutningen på den trinvise tilpasning til den biologiske rådgivning, som blev igangsat i 2016. Fastholdelsen af den biologiske rådgivning kan ydermere tages som en positiv tendens.

Denne gradvise tilpasning til rådgivningen har flere samfundsmæssige- og økonomisk gavnlige effekter. En stor stigning eller fald i TAC fra år til år risikerer at kompromittere Grønlands MSC-certificering af rejer, da store udsving er imod egen forvaltningspraksis. Store udsving i TAC kan desuden resultere i store udsving i prisen på rejer. Jo højere TAC, desto større prisfald kan man forvente og en stor stigning fra et år til et andet kan dermed risikere at udhule de økonomiske gevinster ved større fangstmængder.

Desuden skal det nævnes, at den biologiske rådgivning ikke er eksakt videnskab, men nærmere angiver risikoen for, at rejebestanden falder under det biologisk forsvarlige niveau ved en given TAC. Rådgivningen for de seneste år samt den besluttede TAC fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2010 – 2017 for rejer ved Vestgrønland (tons)

Vestgrønland	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Rådgivning*	110.000	120.000	90.000	80.000	80.000	60.000	90.000	90.000
TAC	114.570	124.000	105.000	90.000	85.000	73.000	85.000	90.000

*Kilde: Grønlands Naturinstitut.

Som det fremgår af ovenstående tabel, så markerede 2016 et voldsomt skift i den udvikling der er set i tidligere år. Fra at et nogenlunde jævnt niveau fra før 2011, skete der pludselig flere markante fald i rådgivning; først fra 2011-2012 med et fald på 30.000 tons og derefter fra 2014-2015 med et fald på 20.000 tons. Stigningen på 30.000 tons fra 2015-2016 kom derfor som en stor overraskelse, da der var ikke nogle tendenser i tidligere år, som indikerede denne stigning. Det fremgår desuden af tabel 2, at TAC løbende har fulgt udviklingen i rådgivningen, omend den har ligget både en smule over og en smule under den biologiske rådgivning. Disse forskelle er et resultat af, at TAC gradvist har ændret sig i forhold til rådgivningen og dermed modvirket de store udsving i rådgivningen.

Fastsættelsen af TAC for rejer i vestgrønlandsk farvand også følger forvaltningsplanen for rejefiskeriet, hvis indførelse skete på baggrund af bestræbelserne på at få fiskeriet MSC-certificeret. Forvaltningsplanen foreskriver, at fastsættelsen af TAC skal følge den biologiske rådgivning, dog med den tilføjelse, at der kun i yderst ekstreme tilfælde må fastsættes en TAC, der medfører årlige

udsving i TAC'en på mere end 12,5 %. Samtidig må en tilpasning til den biologiske rådgivning imidlertid ikke strække sig over en længere periode end tre år.

I 2013 blev det vestgrønlandske rejefiskeri MSC-certificeret. Dette giver en endnu større tilskyndelse til at følge den biologiske rådgivning. For 2013 faldt den biologiske rådgivning yderligere fra 90.000 tons i 2012 til 80.000 tons. I 2014 var rådgivningen fortsat 80.000 tons, og der blev foretaget en yderligere reduktion i TAC'en med henblik på at leve op til den af forvaltningsplanen krævede gradvise tilpasning til den biologiske rådgivning. I 2015 skete der atter et drastisk fald i den biologiske anbefaling fra 80.000 tons i 2014 til 60.000 tons i 2015. Jf. de i forvaltningsplanen for rejefiskeriet beskrevne retningslinjer, blev der derfor fastsat en TAC i 2015 på 73.000 tons. Den voldsomme stigning i rådgivningen for 2016 udgjorde dermed en ny udfordring i forhold til hvordan der bør reageres med fastsættelsen af TAC. Som nævnt blev TAC'en sat efter forsigtighedsprincippet, hvilket har både biologiske-, samfundsmæssige- og økonomiske fordele. Dette har resulteret i, at, eftersom den biologiske rådgivning blev fastholdt for 2017, så har TAC'en kunne justere sig og lande på samme niveau som den biologiske rådgivning i 2017.

3.1.2 Østgrønland

Efter dets dramatiske fald i 2014, er den biologiske rådgivning for Østgrønland blevet fastholdt på 2.000 tons. Det drastiske fald i den anbefalede maksimale fangstmængde har imidlertid betydet, at det ikke har været muligt for Grønland, af hensyn til Grønlands internationale forpligtelser og de efterfølgende økonomiske konsekvenser, at foretage en øjeblikkelig tilpasning af TAC'en til rådgivningen. Der blev derfor påbegyndt en gradvis tilpasning, som forsattes i 2017. I 2014 var TAC'en 8.300 tons, i 2015 var den 6.100, i 2016 var den på 5.300 og i 2017 blev den sat til 5.000 tons.

I henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU har Grønland forpligtet sig til at tilbyde EU 5.100 tons rejer ved Østgrønland. Under Joint Committee Meeting (JCM) i november 2016 blev det dog besluttet, at reducere dette til tal 4.150 tons for 2017. Erfaringer fra de seneste år viser, at den resterende mængde på 850 tons burde være tilstrækkelig til grønlandske rederier. Således blev der i 2017 fisket 383.534 tons af grønlandske selskaber i Østgrønland.

Tabel 3: Den biologiske rådgivning 2009-2017 for rejer ved Østgrønland (tons).

Østgrønland	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Rådgivning*	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	2.000	2.000	2.000	2.000
TAC	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	8.300	6.100	5.300	5.000

*Kilde: Grønlands Naturinstitut.

3.1.4 Havgående vs. kystnært rejefiskeri

Fra den samlede rejekvote for Vestgrønland på 90.000 tons reserveres en mindre mængde til Canada og EU. Canada fik i 2017 1.044 tons og dette er en betingelse for at fastholde MSC-certificeringen, idet rejerne er en delt bestand, som Canada har ret til en mindre andel af. Grønland er nødt til at reservere en mindre mængde til Canada, så længe Canada og Grønland ikke har en fælles forvaltningsaftale om ressourcen. I henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen afsattes desuden 2.600 tons til EU.

Den resterende mængde på 86.356 tons fordeles efter den lovbestemte fordelingsnøgle jf. Fiskerilovens § 5, stk. 3, som giver det havgående segment 57 % og det kystnære segment 43 % af den samlede TAC. Denne fordelingsnøgle, som er udtryk for en betydelig forenkling af fordelingen af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri, har været gældende siden 2002.

Udviklingen i den kystnære rejekvoteandel siden 2009 fremgår af tabel 4.

Tabel 4: Kvoteandel i det kystnære rejefiskeri 2009 – 2017 (tons).

Kystnært	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Kvoteandel	49.265	47.545	51.600	42.000	36.061	34.145	29.696	34.486	37.133

Kilde: GFLK.

Af den samlede vestgrønlandske TAC på 86.356 tons i 2017 blev den havgående flåde således tildelt 49.223 tons, mens den kystnære flåde blev tildelt 37.133 tons. Den resterende kvotemængde blev fordelt med 2.600 tons til EU-fartøjer i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU og 1.044 tons til Canada i henhold til den nye praksis fra grønlandsk side, hvor der autonomt afsættes en mængde til Canada af hensyn til at fastholde MSC-certificeringen af den vestgrønlandske reje. Det er på sigt et krav for at beholde MSC-certificeringen, at vi opnår en forvaltningsaftale med Canada. Den canadiske kvote er beregnet på basis af en procentvis vægning af det canadiske areal i det pågældende område og en vurdering af den canadiske andel af biomassen og de canadiske fangster de seneste fem år.

3.1.3 Internationalt

Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M)

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M) foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage.

Grønland havde ligesom i foregående år fortsat ingen fiskedage i 2017, efter at det ved NAFO-årsmødet 2010 blev besluttet at indføre moratorium i overensstemmelse med den biologiske rådgivning. Dette moratorium er blevet fastholdt siden. Det skete på årsmøderne 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 og 2016.

Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L)

Rejebestanden ved Grand Bank ud for New Foundland (NAFO-område 3L) ligger fortrinsvis inden for det canadiske fiskeriterritorium, men der ligger også et mindre og vigtigt område af rejebanken i internationalt farvand. I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, idet rejebestanden i det internationale område af 3L er en del af den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømilegrænse. Den resterende mængde deles ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige kontraherende parter.

Siden 2003 har DFG (Danmark på vegne af Færøerne og Grønland) som kontraherende part protesteret mod denne fordeling, fordi Færøerne, som følge af deres påberåbelse af et historisk fiskeri samt bidrag til biologisk forskning m.m. i området, mener at have krav på en større andel af TAC, end den nuværende fordeling giver. Dette har siden 2015 dog kun haft principiel betydning, idet kvoten nu er på 0 ton.

Bestanden har i en periode været nedadgående, og siden 2015 har kvoten derfor været sat til 0 ton. På NAFO's årsmøde i 2014, hvor dette blev besluttet, kunne man ikke blive enige om en formulering om at lukke området. Derfor besluttede man sig i stedet for de facto at lukke området ved at fastsætte en kvote på 0 ton. På årsmødet i 2015 blev det igen besluttet at fastsætte en kvote for 2016 på 0 ton. Området er således reelt fortsat lukket for fiskeri efter rejer.

Grønland bevarer sine historiske fiskerettigheder til området som en del af DFG, såfremt der ad åre skulle blive åbnet for fiskeri igen.

Rejer ved Svalbard

Ved indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke har accepteret den ensidige norske udmelding om en "fiskeværn-zone", som Norge har indført for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Grønland fremfører hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge sin position, som indskrives i protokollen. I protokollen for 2017 var den samme formulering som tidligere således anvendt:

"Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997."

I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage. Grønland har i en længere årrække siden begyndelsen af 1980'erne ikke benyttet sig af denne mulighed. Imidlertid har den årlige reduktion af rejekvoten i grønlandske farvande betydet en stigende interesse for fiskedagene i Svalbard, hvorfor grønlandske fartøjer siden 2013 har genoptaget fiskeriet i området. I 2017 blev der således fisket 3.463 tons rejer i Svalbard af tre selskaber.

3.2. Hellefisk

3.2.1 Vestgrønland

Den biologiske rådgivning for det havgående fiskeri efter hellefisk i kvoteområde SV (Davis Strædet) anbefalede en TAC for 2017 på 15.150 tons, hvilket er en stigning på 1.150 fra 2016. Bestanden deles ligeligt mellem Canada og Grønland, og bestanden i Davis Strædet anses for at være stabil. Den grønlandske kvoteandel var således på 7.575 tons i 2017 i forvaltningsområde SV (Davis Strædet).

Ligesom TAC for Davis Strædet deles TAC i kvoteområde NV (Baffin Bugten) ligeligt med Canada. Rådgivningen for 2017 var på 17.150, hvilket er en stigning på 1.150 fra 2016. Den grønlandske kvoteandel var således på 8.575 tons i 2017. De 1.500 tons som Naalakkersuisut i 2014 gjorde 100 % landingspligtige i Maniitsoq var fortsat gældende for at fastholde den beskæftigelse som er blevet skabt i Maniitsoq.

Grønland har endnu ikke indgået en forvaltningsaftale med Canada om deling af den fælles bestand, men det har hidtil været praksis at parterne stiltiende samtykker at dele TAC ligeligt.

3.2.2 Østgrønland

Hellefiskebestanden ved Østgrønland er en fælles bestand med Island og Færøerne. Tidligere foregik størstedelen af fiskeriet som trawlfiskeri i islandsk zone, men i de senere år er en stadig større del af fiskeriet gradvist flyttet over i grønlandsk zone.

For hellefiskebestanden i området Østgrønland, Island og Færøerne rådgav ICES for 2017, at fangsterne i området ikke må overstige 24.000 tons. Dette er en stigning på 2.000 tons fra 2016.

I 2012 anbefalede ICES i sin rådgivning en forvaltningsaftale mellem kyststaterne af hensyn til bestandsudviklingen. Rådgivningen gives i øvrigt for den samlede bestand i islandsk, grønlandsk og færøsk zone. Efter flere fejlslagne forhandlinger i løbet af 2008 og 2009, lykkedes det efter en forhandlingsrække i 2012 for Island og Grønland, som de to største aktører i fiskeriet, at indgå en forvaltningsaftale og kvotefordeling af hellefiskebestanden ved Østgrønland. Den indebærer bl.a., at

TAC frem til 2014 blev tilpasset den biologiske rådgivning, hvorefter en langsigtet forvaltningsplan er trådt i kraft.

Ifølge denne aftale er der i 2017 9.024 tons til Grønland. I henhold til bilaterale aftaler har Grønland tildelt EU, Rusland, Færøerne og Norge hellefisk på Østkysten.

3.2.3 Kystnær

Biologerne anbefalede for 2017 fortsat en separat kystnær hellefiskekvote for de tre forvaltningsområder, Disko Bugten, Uummannaq og Upernavik i Vestgrønland.

På grund af, at historiske data fra det kommercielle fiskeri og fra de biologiske undersøgelser ikke går langt nok tilbage i tiden, er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen den kystnære bestand i det øvrige Grønland. Som følge heraf kan der heller ikke for 2017 anbefales et kvoteniveau for det øvrige område.

For forvaltningsområde Upernavik var anbefalingen i 2017 6.300 tons, hvilket er tilsvarende rådgivningen for 2016. Historiske data fra kommercielle fiskeri og biologiske undersøgelser af bestanden ligger til grund for rådgivningen.

For forvaltningsområde Disko Bugten var anbefalingen i 2017 en maksimal fangstmængde på 6.400 tons, hvilket er et fald på 1.600 tons ift. 2016.

For forvaltningsområde Uummannaq anbefales det, at fangsterne fortsat ikke overstiger 6.500 tons i 2017, hvilket er en stigning på 500 tons fra 2016.

Naalakkersuisut besluttede i 2017 at reducere kvoten marginalt i forhold til 2016 for de tre forvaltningsområder. Kvoterne lå i forvejen et stykke over den biologiske rådgivning. Nyt for 2016 var indførelsen af 100 tons ekstra kvote pr. forvaltningsområde, som kunne indhandles af fritidsfiskere til rækling produktion. Dette er ikke gentaget i 2017 og den samlede TAC falder dermed med 300 tons.

Tabel 5: TAC for det kystnære hellefiskefiskeri 2011-2017(tons).

Kvoteområde	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Disko Bugten	8.000	8.300	9.200	9.000	9.500	9.500 + 100	9.500
Uummannaq	6.000	6.300	7.550	9.379	9.500	9.500 + 100	9.500
Upernavik	6.500	6.800	7.950	9.015	9.200	9.200 + 100	9.200
Hellefisk i alt	20.500	21.400	24.700	26.394	28.200	28.500	28.200

Kilde: GFLK.

3.3 Torsk

3.3.1 Havgående

ICES anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på den havgående vestgrønlandske torskebestand i 2017, for at give gydebestanden de bedste forudsætninger for en genopbygning. Her blev der i 2017 oprettet en forsøgskvote på 5.000 tons.

Torskeforvaltningsplanen er en genopretningsplan, som er afstedkommet i samarbejde mellem Naturinstituttet, Fiskerirådet, GFLK og Departement for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Forvaltningsplanen fastsætter en forsøgsfiskerikvote på 10.000 tons udenskærs torsk over en treårig periode, som dækker Østgrønland og Sydvestgrønland (NAFO 1F) for, at indsamle mere data om den udenskærs torskebestand og dennes sammensætning. Denne blev dog øget med 6.000 tons ekstra i 2016, hvilket er fastholdt i 2017. Derfor er der fastsat betingelser for prøvetagning samt lukning af fiskeriet i gydeperioden. På denne måde kan man indsamle mere viden og samtidigt genoprette bestanden.

I Østgrønland blev EU blev tildelt 2.200 tons, Norge blev tildelt 1.200 tons, mens Færøerne blev tildelt 1.225 tons torsk i henhold til aftalerne. Der resterede således en østgrønlandsk torskekvote på 11.375 tons i 2017 af de oprindelige 16.000 Østgrønland.

3.3.2 Kystnært

Den biologiske rådgivning for indenskærs torskefiskeri i Vestgrønland for 2017 var en anbefalet TAC på 12.379 tons, hvilket er det samme som 2016. Naalakkersuisut valgte at fastsætte en TAC for 2017 på 36.500 tons, hvilket er en forhøjelse på 1.100 tons i forhold til 2016.

Tabel 6: TAC for det kystnære torskefiskeri 2013 – 2017 (tons).

Kystnært	2013	2014	2015	2016	2017
TAC	13.500*	18.500**	27.500***	35.400	36.500

Kilde: GFLK.

*I september 2013 flyttede man 1.500 tons fra den indenskærs kvote til den udenskærs kvote.

**I november og december forhøjede man kvoten med henholdsvis 1.500 tons og 2.000 tons.

***I november forhøjede man kvoten med 2.500 tons.

4. Andre arter - havgående

4.1 Vestgrønland

4.1.1 Skolæst

Rådgivningen i 2017 for skolæst ved Vestgrønland var fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden de kommende år, da der ikke er observeret forbedringer af biomassen. GN vurderer endvidere, at rådgivningen så længe har været 'intet direkte fiskeri', at der ikke længere rådgives hvert 3. år. I stedet holder GN øje med bestanden og underretter Naalakkersuisut hvis der sker ændringer i bestanden.

Bifangster af skolæst i andre fiskerier bør desuden begrænses mest muligt. Fiskerierhvervet vurderede fortsat, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut fastsatte derfor en bifangstkvote på 1.000 tons i 2017 ligesom tidligere år.

4.1.2 Rødfisk

Den biologiske rådgivning for 2017 for *Sebastes mentella* i Vestgrønland anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses mest muligt.

Naalakkersuisut fastsatte i 2017 en bifangstkvote for *S. mentella* på 1.000 tons.

4.1.3 Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning for denne bestand og helleflynderfangsterne er meget begrænsede i forbindelse med dataindsamling til brug for rådgivningen.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en helleflynderkvote på 1.000 tons i 2017 for Vestgrønland, hvilket er uændret i forhold til 2016. I kraft af den nye Fiskeripartnerskabsaftalen tildeles EU ikke længere en kvote, hvilket gør hele kvoten til en bifangstkvote i forbindelse med det havgående fiskeri efter hellefisk.

4.1.4 Plettet havkat

Den biologiske rådgivning for 2017 anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør derfor begrænses mest muligt. Der er observeret forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket giver håb om, at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne. Naalakkersuisut fastsatte en bifangstkvote på 1.025 tons for 2017, hvilket er det samme som i 2016.

4.1.5 Lodde

Der er ingen biologisk rådgivning på grund af utilstrækkelig viden om den vestgrønlandske bestand. I årene fra 1997 – 1999 samt i 2010 blev der fastsat kvoter på 25.000 tons, men der blev ikke fisket på bestanden. Derfor blev der ikke fastsat kvoter i hverken 2012, 2013 eller 2014, men der blev dog fastsat en bifangstkvote på 3.000 tons for 2015 i forbindelse med rejefiskeriet i lighed med tidligere år. Denne bifangst kvote på 3.000 er fastholdt i 2016 og 2017.

4.5.6 Krabber

Den biologiske rådgivning for det havgående krabbefiskeri for 2017 og 2018 anbefalede 1.000 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, mens Sisimiut fortsat anbefales lukket på trods af en lille fremgang i biomassen. Der er fortsat ingen rådgivning for havgående krabbefiskeri i forvaltningsområderne Diskobugt-Uummannaq, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq.

Der er ikke et havgående segment i krabbefiskeriet i Grønland på nuværende tidspunkt, eftersom havgående krabber er ikke længere en del af EU-GRL Fiskeriprotokollen. Derfor fastsættes der ikke en specifik havgående kvote for krabber.

Tabel 7: Kvoteandel for det havgående krabbefiskeri 2008-2017 (tons).

Havgående kvote	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Kvotandelen	500	1.930	900	500	500	250	250	125	-	-
Heraf til EU	500	500	500	500	500	250	250	125	-	-

Kilde: APN.

4.2 Østgrønland

4.2.1 Skolæst

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for skolæst for 2017 ved Østgrønland. Det eksisterende fiskeri viser, at der er tale om en bestand af meget beskedent omfang. For 2017 blev TAC fastsat til

1.000 tons, som er en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk, hvilket er samme fremgangsmåde som i forgående år.

4.2.2 Rødfisk – Østgrønland og Island

Rødfisk i Østgrønland omfatter en blanding af to arter: stor rødfisk (*Sebastes norvegicus*) og dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*).

Udbredelsesområdet for *S. norvegicus* strækker sig fra Grønland til Island og Færøerne. Hovedparten af fiskeriet foregår i islandsk zone. Den biologiske anbefaling fra ICES for *S. norvegicus* for 2017 var en maksimal fangst på 52.800 tons i hele området ved Østgrønland, Island og Færøerne. Dette er en stigning på 1.800 tons fra rådgivningen i 2016.

Den biologiske rådgivning fra ICES for *S. mentella* for 2017 var en maksimal fangst på 1.120 tons, hvilket er en halvering set i forhold til 2016. Denne rådgivning baserer sig på det faktum, at bestanden har været nedadgående siden 2009 og at der ikke er set nye årgange siden 2012. Ydermere er bestanden af *S. mentella* meget sårbar, da den vokser langsomt, bliver sent kønsmoden og svømmer i store stimer.

De to arter er svære at adskille og GN vurderer, at fangster/slæb typisk består af 36 % *S. mentella* og 64 % *S. norvegicus*.

4.2.3 Rødfisk - Irmingerhavet

Dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*) i Irmingerhavet er en fælles bestand, som befinder sig i Grønland, Island og Færøerne og internationalt område. Fordi at den også kan fiskes i internationalt område forvaltes bestanden gennem NEAFC. I NEAFC-kyststatsaftale får de tre kyststater 60 % og de øvrige NEAFC-medlemmer (Norge, EU og Rusland), som fisker på bestanden i internationalt område, får 40 %. Rusland har dog aldrig tilsluttet sig aftalen, og fastholder et meget højt fiskeritryk.

Dybhavsrødfisk i Irmingerhavet er opdelt i to komponenter, en øvre og en nedre bestand. De to komponenter adskiller sig klart dybdemæssigt, hvor den øvre findes i grundere vand end 500 m, og den nedre i dybere vand end 500 m. Den øvre bestand findes i større grad i grønlandsk område, og den nedre bestand mere i islandsk område.

Den grønlandske flåde har ikke deltaget direkte i fiskeriet siden 2004, men har i stedet solgt sine fiskerettigheder til EU gennem Fiskeriaftalen. Den grønlandske kvote for rødfisk i Irmingerhavet i 2017 var 1.669 tons. Hele mængden blev videreallokeret til EU (jævnfør Fiskeripartnerskabsaftalen) og Norge (jævnfør den bilaterale fiskeriaftale i bytte med fiskerimuligheder for grønlandske fartøjer i norsk farvand).

4.2.4 Helleflynder

Der foreligger fortsat ikke biologisk rådgivning for helleflynder ved Østgrønland. Naalakkersuisut har ligesom 2016 fastsat en TAC for 2017 på 2.000 tons. Dette skyldes primært, at Norge i henhold til den bilaterale aftale tildeles en kvote på 10 tons, hvorimod resten er en bifangstkvote.

4.2.5 Havkat

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for hverken plettet- eller sribet havkat i Østgrønland. Naalakkersuisut fastsatte for 2017 en bifangstkvote på 1.000 tons for begge arter, hvilket er uændret i forhold til tidligere år.

4.2.6 Lodde

Loddebestanden i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland er en fælles bestand, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om at fastsætte TAC på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet i Island.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale med fastsættelse af TAC i flere omgange. Kvoteåret løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. I maj og juni er lodden i hele området fredet pga. gydning. Normalt fastsættes en foreløbig TAC i juni, en revideret rådgivning i oktober og en endelig TAC i januar/februar det efterfølgende år. Disse rådgivninger sker på baggrund af forskningstogter, som Island udfører flere gange om året. I henhold til trepartsaftalen har Grønland krav på 11 % af den biologiske rådgivning, samtidig med at Fiskeripartnerskabsaftalen med EU fastsætter at EU skal tilbydes 70 % af den grønlandske kvoteandel.

Under Grønlands forhandlinger med EU i november 2016 var den indledende lodde-rådgivning 0 tons, hvorfor Grønland ikke kun tilbyde EU en loddekvote. Efterfølgende blev rådgivningen opjusteret til 57.000 tons, hvorfor Grønland kunne tilbyde EU en loddekvote på 4.389 tons. EU accepterede dette tilbud.

I 2016/2017 sæsonen blev den endelige TAC fastsat til 299.000. Dette betød, at Grønland kunne tilbyde EU en endelig kvote på 23.023 tons, hvilket EU dog afslog. EU blev derfor i 2017 tildelt 4.389 tons lodde.

4.2.7 Blåhvilling

Blåhvilling er en fælles kyststatsbestand, hvor hovedparten af TAC'en fordeles mellem kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland tildeles en mindre blåhvillingkvote som tredjeland og kontraherende part i NEAFC, og det samme er tilfældet for Rusland, der heller ikke er anerkendt som kyststat.

Kyststaterne aftalte en TAC for blåhvilling i 2017, hvilket gav Grønland 7.268 tons. Dette er en stigning på 2.703 tons fra 2016. Kvoten kan fiskes i NEAFC reguleringsområdet og i færøsk zone i henhold til vores bilaterale aftale med Færøerne. Således kunne Grønland i 2017 fiske 20.268 tons i færøsk zone, da Grønland jævnfør vores bilaterale aftale med Færøerne modtog 13.000 tons blåhvilling.

Naalakkersuisut besluttede i 2017 desuden at oprette et forsøgsfiskeri efter blåhvilling på 10.000 tons, som kunne fiskes af deltagere i makrelfiskeriet. Der blev i 2017 fisket 0 tons på denne kvote.

4.2.8 Sild

Den sild, der optræder i grønlandsk farvand, er med al sandsynlighed del af den fælles nordatlantiske bestand, altså atlanto-skandisk (norsk vårgydende) sild. Rådgivningen for atlanto-skandisk sild var i 2017 på ca. 646.075 tons. Dette er en stigning på 329.199 tons fra 2016, hvor den var på 316.876 tons.

Naalakkersuisut fastsatte i 2017 en kvote på 30.000 tons i grønlandsk zone. Fangsterne var i 2017 på 10.281 tons i Østgrønland, mens grønlandske fartøjer fiskede 2.500 tons sild i færøsk zone.

4.2.9 Makrel

Makrel i Østgrønland er del af den fælles bestand af nordøstatlantisk makrel. Rådgivningen fra ICES for bestanden var i 2017 på 944.302 tons. Naalakkersuisut fastsatte en kvote for 2017 på 66.365.000 tons. 15 % af denne kvote måtte fiskes i internationalt farvand, eftersom Grønland i

2016 er blevet anerkendt som en kyststat. De endelige fangster af makrel i Grønland var på 36.729 tons.

Makrel forvaltes gennem NEAFC og en dertilhørende kyststatsaftale. I perioden 2010-2014 var der dog ingen aftale, da kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island var uenige om fordelingen. I 2014 blev der dog indgået en delvis kyststatsaftale mellem EU, Norge og Færøerne. Der er dog ikke flertal for den delvise aftale i NEAFC, hvorfor den ikke er juridisk bindende i international sammenhæng.

4.2.10 Guldlaks (forsøgsfiskeri)

Naalakkersuisut oprettede i 2017 et forsøgsfiskeri efter guldlaks i Øst- og Vestgrønland med en samlet kvote på 3.500 tons. Der blev i 2017 fisket 665 tons af kvoten.

4.2.11 Brosme, Lange og Blålange (forsøgsfiskeri)

På grund af en større bifangst af brosme, lange og blålange i fiskeriet efter blandt andet torsk i Østgrønland valgte Naalakkersuisut at oprette et forsøgsfiskeri efter brosme, lange og blålange med line i Østgrønland. I 2017 blev der oprettet en kvote på 1.025 tons for brosme, mens der intet fiskeri er oprettet for hverken lange eller blålange. Der blev i 2017 fisket 350 tons brosme i Grønland.

5. Andre arter - kystnært

5.2 Vestgrønland

5.2.1 Krabber

I 2004 vedtog Naalakkersuisut en ny bekendtgørelse for krabbefiskeriet. Den indebærer blandt andet, at det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder med hver deres kvote. Et fartøj kan højst have licens til fiskeri i to forvaltningsområder. Endvidere er området nord for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder.

Den biologiske rådgivning for 2017 forblev stort set uændret i forhold til 2016, hvilket vil sige en maksimal anbefalet fangstmængde på 200 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, 400 tons i forvaltningsområde Disko Bugten og 300 tons i forvaltningsområde Sisimiut. På grund af for få data, er der ingen rådgivning for forvaltningsområderne Maniitsoq og Narsaq-Qaqortoq.

TAC for 2017 lå noget over den biologiske rådgivning, med 225 tons i Upernavik, 525 tons i Diskobugten, 500 tons i Sisimiut, 225 tons i Maniitsoq-Kangaamiut, 1.200 tons i Nuuk - Paamiut³ og 225 tons i Narsaq – Qaqortoq. Tilsammen gav dette i 2017 en krabbekvote på 2.900 tons.

Tabel 8: TAC for det kystnære krabbefiskeri 2009 – 2017 (tons).

Kystnært	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
TAC	2.150	3.150	2.280	2.330	2.780	2.800	2.800	2.900	2.900

Kilde: APN.

5.2.2 Kammuslinger

Siden 2004 har der hverken været biologisk rådgivning eller ønsker om ændringer i forvaltningen af kammuslingefiskeriet fra fiskerierhvervets side. Som det fremgår af tabel 7, har Naalakkersuisut

³ 200 tons kystnært og 1.000 tons havgående

derfor valgt, at fastholde de samme kvoteområder og kvotestørrelser, således at TAC for 2017 blev fastsat til 2.520 tons.

Tabel 9: TAC for kammuslingefiskeriet 2009 – 2017 (tons).

Kvoteområde	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Nuuk	720	720	720	720	720	720	720	720	720
Mudderbugten*	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Attu**	100	100	100	400	400	400	400	400	400
Sisimiut - Syd (Saqqaq)	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Sisimiut – Nord (Kangaarsuk)	700	700	700	700	700	700	700	700	700
Nordre Strømfjord	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Kammusling i alt	2.220	2.220	2.220	2.520	2.520	2.520	2.520	2.520	2.520

Kilde: APNN.

5.2.3 Laks

Laks er en stærkt vandrende art og reguleres gennem samarbejdet i den nordatlantiske lakseforvaltningsorganisation NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization).

Den biologiske rådgivning fra ICES var igen meget alarmerende for 2015, hvilket har været tilfældet siden 2009. Laksebestandene vurderes til, at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandene, ser ud til at have hjulpet. Der er således ingen synlig effekt af, at Grønland siden 2002 kun har haft et subsistensfiskeri på omkring 20-50 tons om året.

Ved Årsmødet d. 1-5. Juni 2015 forhandlede partnerne i Vestgrønlands Kommission sig frem til en ny tre-årig forvaltningsaftale (2015-2017) om fiskeriet efter laks i Grønland, der tillader et laksefiskeri til eget internt forbrug, det såkaldte subsistensfiskeri. Dette indebærer bl.a. at fiskeriet begrænses med en fast kvote på 45 tons samt, at Grønland forpligter sig til, at forbedre rapportering og kontrol af fiskeriet.

Naalakkersuisut besluttede den 4. august 2015, at oprette en kvote for laks på 45 tons i henhold til den nye treårige aftale med NASCO, denne kvote gælder både for erhvervs- og fritidsfiskere. Yderligere besluttede Naalakkersuisut, at der ikke skulle indhandles laks til indhandlingsanlæg og at denne beslutning kunne evalueres.

5.3 Østgrønland

5.3.1 Kystnært forsøgsfiskeri

I 2016 blev der oprettet et kystnært forsøgsfiskeri i Østgrønland, hvor der på nuværende tidspunkt ikke foregår noget direkte fiskeri. Der foregår meget lidt fiskeri i Østgrønland og derfor blev forsøgsfiskeriet oprettet for at afsøge området og undersøge grundlaget for et eventuelt øget kystnært fiskeri i Østgrønland. Der blev givet tilladelse til kystnært forsøgsfiskeri indenfor 3-sømilsgrensen.

Der blev givet tilladelse til at fiske efter de følgende arter: hellefisk, torsk, rødfisk, helleflynder, brosme, krabber, havkat samt fjeldørred. Der blev givet tilladelse til fiskeri med line, garn eller tejner. De godkendte skibe fungerede samtidig som indhandlingskibe for mindre fartøjer. I 2017 blev der samlet fisket 592 tons af denne blandingskvote.

7. Bilaterale aftaler

Efter Naalakkersuisuts årlige fastsættelse af TAC for de forskellige arter, byttes en del af kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået bilaterale fiskeriaftaler med. Nedenfor gennemgås disse kvotebytninger. Fordelingen fremgår desuden af bilag 1.

7.1. EU

Fiskeripartnerskabsaftalen med EU er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Aftalen forvaltes via protokoller. Protokollerne bliver opdateret løbende. En ny protokol trådte i kraft d. 1. januar 2016 og udløber 31. december 2020. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland tilbyder EU mod en finansiell modydelse, der årligt indbringer Grønland ca. 135 millioner kr. i betaling for fiskerirettighederne. De nedenstående tabeller viser de kvoter som Grønland allokerede til EU i 2017.

Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Grønland 2016-2020 (tons).

Hentet fra: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/greenland_da

Fiskerimuligheder i henhold til protokollen (ton)	
	2016-2020
Torsk	1 800
Pelagisk rødfisk	2 200
Demersal rødfisk	2 000
Hellefisk – vest	2 500
Hellefisk – øst	5 200
Dybhavsrejer - vest	2 600
Dybhavsrejer - øst	5 100
Lodde	20 000
Langhalearter - vest	100
Langhalearter - øst	100
Bifangster	1 126
I alt	42 726

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Grønland, der fremgår af tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Minutes 2016 forøget:

- Torskekvoten med 400 tons (til 2.200 tons)

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Grønland, der fremgår af tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Minutes 2016 reduceret:

- Den pelagiske rødfiskekvote med 436 tons (til 1.764 tons)
- Den demersale rødfiskekvote med 400 tons (til 1.600 tons)
- Rejer i Øst med 850 tons (til 4.150 tons)

- Lodde med 15.611 tons (til 4.389 tons)
- Bifangster med 226 tons (til 900 tons)

7.2. Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2017 mellem Grønland og Færøerne, kan færøske fartøjer fiske 100 tons hellefisk i kvoteområde NV nord for 68°N. Færøerne har desuden adgang til forsøgsfiskeri efter forskellige arter i grønlandsk farvand i 2017, blandt andet efter krabber i Østgrønland, hvor den totale fangst ikke må overstige 500 tons.

Færøerne fik i 2017 en kvote på 325 tons hellefisk, 1.225 tons torsk og 475 tons brosme udenskærs i Østgrønland. Til gengæld for tillader Færøerne grønlandske fartøjer adgang til at fiske 13.000 tons blåhvilling i færøsk område.

Slutligt får Grønland 2.500 tons af den færøske kvote af atlanto-skandisk sild for 2017. Denne mængde kan, hvis det ønskes, fiskes af grønlandske fartøjer på færøsk fiskeriterritorium og landes på Færøerne.

7.3. Norge

Med protokollen for 2017 mellem Grønland og Norge fik norske fartøjer adgang til at fiske en række kvoter i grønlandsk farvand i 2017, som fremgår af tabel 11.

Tabel 11: Norges kvoter ved Grønland i 2017 (tons).

Art	Kvote (tons)
<i>Vestgrønland</i>	
Hellefisk SV	900
Helleflynder	-
<i>Østgrønland</i>	
Hellefisk	400
Rejer	-
Rødfisk, demersal	800
Rødfisk, pelagisk	-
Helleflynder	10
Brosme	340
Bifangst	150
<i>Samlet Øst og Vest</i>	
Torsk	1.200
Rødfisk, pelagisk	-
Bifangst	-

Som modydelse for kvoterne til Norge, fik Grønland i 2017 adgang til at fiske torsk, kuller og sej i Barentshavet. Derudover er der tilladt en samlet bifangstkvote på 300 tons, se nedenstående tabel.

Tabel 12: Grønlands kvoter ved Norge i 2016 (tons).

Art	Grønlands kvoter i henhold til aftalen
Torsk	3.700
Kuller	900
Sej	500

Bifangst	300
----------	-----

7.4. Rusland

Grønland udveksler ligeledes kvoter med Rusland.

Tabel 13: Ruslands kvoter ved Grønland i 2017 (tons).

Art	Vestgrønland
Hellefisk SV	1.225
Hellefisk NV	550
Bifangst	10 %
Art	Østgrønland
Hellefisk	600
Demersal rødfisk	500
Bifangst	10 %

I modydelse for disse kvoter i grønlandsk farvand fik Grønland tildelt torsk, kuller, rejer og 10 % bifangst i russisk farvand.

Tabel 14: Grønlands kvoter ved Rusland i 2017 (tons).

Art	Grønlands kvoter i henhold til aftalen
Torsk	5.500
Kuller	500
Rejer	500
Bifangst	10 %

7.5. Island

Grønland og Island har adgang til hinandens farvand til henholdsvis lodde og rødfisk i Irmingerhavet. Denne kvoteadgang styres af 'Aftalen om Gensidigt Fiskeri i Islands og Grønlands Fiskerizoner' fra 8. juli 2013. Aftalen giver mulighed for at fiske på egen kvote i hinandens zoner med visse begrænsninger. For de grønlandske fartøjers vedkommende udnyttes kvoteadgangen særligt med hensyn til loddefiskeri i islandsk zone om vinteren.

7.6 Bilateralt og multilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et tilfredsstillende bilateralt samarbejde med sine primære nordatlantiske fiskerisamarbejdspartnere EU, Norge, Rusland, Færøerne, Canada og Island.

Dette gælder ligeledes for det multilaterale samarbejde i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer NAFO, NEAFC og NASCO, der regulerer fiskeriet i de internationale farvande i Nordatlanten.

Foruden bilaterale og multilaterale møder blev der i 2017 desuden afholdt en række kyststatsmøder omkring rødfisk i Irmingerhavet og Norskehavet samt hellefisk i Østgrønland, Island og Færøerne. Derudover deltog Grønland i kyststatsmøder for makrel, sild og blåhvilling som observatør.

Bilag 1 – Havgående fiskeri, kvoter 2017

		Kol. 1	Kol. 2	Kol. 3	Kol.4	Kol. 5	Kol. 6	Kol. 7	Kol. 8
		Kvoter	Kvoter fordelt på lande						
Vestgrønland		i alt (tons)	Grønland	EU	Færøerne	Rusland	Norge	Island	Canada
	Rejer	90.000	86.356	2.600					1.044
	Hellefisk SV	7.575	2.950	2.500		1.225	900		
	Hellefisk NV	8.575	7.925		100	550			
	Krabber	-	-						
	Skolæst	1.000	900	100					
	Polartorsk	5.000	5.000						
	Lodde	3.000	3.000						
	Istorsk	2.000	2.000						
	Rødfisk	1.000	1.000						
	Helleflynder	1.000	1.000						
	Havkat, sribet	1.000	1.000						
	Havkat, plettet	1.025	1.025						
	Makrel	-	-						
	Bifangst	-	-						
Østgrønland									
	Rejer	5.000	850	4.150					
	Hellefisk	9.024	2.499	5.200	325	600	400		
	Torsk	16.000	11.375	2.200	1.225		1.200		
	Skolæst	1.000	900	100					
	Rød. Nor + Men	7.520	4.525	1.695		500	800		
	Rød. Pel. Irminger	1.669	0	1.669					
	Helleflynder	2.000	1990				10		
	Havkat, sribet	1.000	1.000						
	Havkat, plettet	1.000	1.000						
	Lodde	32.890	28.501	4.389					
	Blåhvilling	17.268	17.268						
	Sild	32.500	32.500						
	Makrel	66.365	66.365						
	Guldlaks	3.500	3.500						
	Brosme	1.025	210		475		340		
	Bifangst	-				max. 10%			
Norge									
	Torsk	3.700	3.700	-	-	-	-	-	-
	Kuller	900	900	-	-	-	-	-	-
	Sej	700	500	-	-	-	-	-	-
	Bifangst	300	300	-	-	-	-	-	-
Rusland									
	Torsk	5.050	5.050	-	-	-	-	-	-
	Kuller	500	500	-	-	-	-	-	-
	Rejer	500	500	-	-	-	-	-	-
	Bifangst	max 10 %	max 10%	-	-	-	-	-	-
Færøerne									
	Blåhvilling	13.000	13.000	-	-	-	-	-	-

Bilag 2 – Kystnært fiskeri, kvoter 2017

Vestgrønland	
Rejer	37.133
Krabber, Upernavik	225
Krabber, Diskobugten - Uummannaq	525
Krabber, Sisimiut	500
Krabber, Manitsoq-Kangaamiut	225
Krabber, Nuuk-Paamiut	1.200
Krabber, Narsaq-Qaqortoq	225
Krabber i alt	2.900
Kammuslinger, Nuuk	720
Kammuslinger, Mudderbugten	0
Kammuslinger, Attu	400
Kammuslinger Syd, Saqqaq	400
Kammuslinger Nord, Kangaarsuk	700
Kammuslinger, Nordre Strømfjord	300
Kammuslinger i alt	2.520
Hellefisk, Upernavik	9.200
Hellefisk, Uummannaq	9.500
Hellefisk, Diskobugten	9.500
Hellefisk, øvrige Grønland	-
Hellefisk i alt	28.200
Stenbider, NAFO 1A	63
Stenbider, NAFO 1B	369
Stenbider, NAFO 1C	267
Stenbider, NAFO 1D	522
Stenbider, NAFO 1E	165
Stenbider, NAFO 1F	114
Stenbider i alt	1.500
Øst- og Vestgrønland	
Torsk	36.500